

สุนทรพจน์ของดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์

ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

ในการเลี้ยงอาหารค่ำประจำปีของสมาคมธนาคารไทย

10 กุมภาพันธ์ 2508¹⁾

ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสุภาพสตรี และสุภาพบุรุษ ผู้มีเกียรติ

คำวันนี้เป็นโอกาสอันน่ายินดีเป็นพิเศษ เพราะในงานประจำปีของสมาคมธนาคารไทยที่มีมา ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ผมได้รับเกียรติมาร่วมด้วยในฐานะคณบดีเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เศรษฐกิจจะรุ่งเรืองได้ต้องอาศัยความก้าวหน้าทั้งในด้านวิชาการและในด้านปฏิบัติผสมกัน บรรดาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยจะต้องใช้อุตสาหกรรมวิริยะร่วมกับสติปัญญาในการฝึกสอนอบรมและวิจัย บรรดานายธนาคารจะต้องใช้ความรู้และเชี่ยวชาญทางปฏิบัติมาช่วยวางเป็นแนวให้วิชาการใช้เป็นประโยชน์ได้ นอกจากนี้ ยังมีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันอีกด้านหนึ่ง คือคณะเศรษฐศาสตร์จะผลิตสติปัญญาและผู้มีวิชาการให้วงการธนาคารใช้ วงการธนาคารเล่าก็คงหวังได้ว่า จะสนับสนุนด้วยกำลังทรัพย์และกำลังอย่างอื่นให้คณะเศรษฐศาสตร์สามารถก้าวหน้าเป็นพื้นฐานแห่งความเจริญต่อไป

ท่านผู้เป็นประธาน ไหนๆ คณบดีเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็ได้โอกาสมาพูดในที่ชุมนุมนี้แล้ว ผมใคร่จะนำเอาผลของการวิจัยเรื่องปัญหาการธนาคาร มาเสนอในที่นี้สัก 1 หรือ 2 ข้อ เมื่อไม่นานมานี้ กรมตำรวจได้กำชับตำรวจชั้นผู้ใหญ่ผู้น้อย ให้คอยตรวจตราดูว่า จะมีใครทำธนาคารในที่เปิดเผย

1) ขณะนั้น ดร.ป๋วย เป็นทั้งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นายอุเทน เตชะไพบูลย์ เป็นประธานสมาคมธนาคารไทยต่อจากนายบรรเจิด ชลวิจารณ์ ในช่วงปี 2508-2511

หรือสาธารณะหรือไม่ เฉพาะอย่างยิ่งในไนท์คลับ และกำชับให้เคร่งครัด
ปราบปรามมิให้ใครละเมิดศีลธรรมอันดีของประชาชน คณะบดีเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกิดความสนใจ จึงได้เริ่มวิจัยดูว่า ธนาकारพาณิชย์
กับไนท์คลับนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า **ธนาकार
ไม่ใช่ไนท์คลับ และไม่ควรถ้าดำเนินการทำนองเดียวกันกับไนท์คลับ**

มีอรรถาธิบายโดยย่อ ดังนี้ .-

- 1) ไนต์คลับเป็นสถานที่ ซึ่งผู้แสดงมักแสดงวิธีการเปลื้องสิ่งของ
บางอย่างจากตัวของตัวเอง ทำให้ผู้ชมตื่นเต้นใจคอบวม การ
ปลดเปลื้องนั้น ถ้าเจ้าหน้าที่ธนาकारคิดจะทำ ก็มักทำได้แต่เปลื้อง
เงินทองของผู้อื่น และผู้ที่ถูกเปลื้องนั้นอาจจะรู้สึกตื่นเต้น แต่ไม่สนุก
- 2) ไนต์คลับจะตั้งอยู่ได้และดำเนินการอยู่ได้ ก็ต้องอาศัยอิทธิพล
ของผู้ทรงยศคุ้มครอง สำหรับกิจการธนาकार ยศอย่างเดียวไม่พอ
ต้องการเกียรติมากกว่า และในบางกรณี ยศกับเกียรติอาจจะไม่ไป
ด้วยกัน
- 3) ไนต์คลับที่ได้รับความคุ้มครอง กับธนาकारที่ได้รับความคุ้มครอง
ลักษณะเกือบจะใกล้เคียงกัน คือ เจ้าพนักงานที่ต้องทำหน้าที่
ควบคุมตามกฎหมาย ให้ดำเนินการในทำนองคลองธรรม จะไม่
สามารถปฏิบัติงานด้วยดีได้ เพราะบังเกิดความหวาดเสียวสยง
ในดวงใจของทั้งพลตำรวจและผู้ว่าการธนาकारชาติ

จากการวิจัยเรื่องธนาकारกับไนท์คลับ คณะบดีเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ได้เริ่มดำเนินการวิจัยโดยสดๆ ร้อนๆ อีกประเด็นหนึ่ง คือ
“กรรมการธนาकारแตกต่างกับเลขานุการรัฐมนตรีอย่างไร” ข้อที่น่าสนใจ
เกี่ยวกับประเด็นนี้คือ เลขานุการรัฐมนตรี ท่านก็ทราบแล้ว เป็นตำแหน่งการเมือง
ถ้ารัฐมนตรีออกหรือถึงอสังกฤษฎกรรม เลขานุการก็มักจะเปลี่ยนตัวตามไปด้วย

ปัญหาเมื่ออยู่ว่า คณะกรรมการธนาคารควรจะต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย ตามตำแหน่ง การเมืองหรือไม่ และถ้าเป็นเช่นนั้น จะมีผลดีผลร้ายแก่กิจการธนาคารและ ราชการอย่างไรบ้าง นำวิจัยให้ลึกซึ้ง แล้วแสดงผลให้ชัดเจน

นอกจากตำแหน่งคนบตีแล้ว ในรอบปีที่แล้วมา ผมยังได้รับเกียรติ ให้เป็นกรรมการในอีกคณะหนึ่ง เกี่ยวข้องกับเงิน 622,743,420 บาท 73 สตางค์ เรื่องนี้ ครั้นจะพูดมากไปก็จะทำให้สมุดปกขาวจิตเสียดก่อนที่จะคลอดอกออกมา ครั้นผมจะไม่พูดถึงเสียเลยในชุมนุมนี้ ก็เกรงว่า ท่านผู้มีเกียรติบางท่าน จะผิดหวังไป ผมจึงใคร่อนุญาตกล่าวถึงแต่เพียงสั้นๆ สองข้อ คือ

1) เงิน 622,743,420 บาท 73 สตางค์ ในทางนิตินัย ตกเป็นของรัฐ ทันทีแล้วตั้งแต่ 20 พฤศจิกายน 2507 แต่ในทางพฤตินัย กระทรวงการคลัง กำลังเริ่มทยอยเรียกเข้ามาสู่ท้องพระคลัง การสูบน้ำเงินหลายๆ หลายร้อย ล้านเข้าคลัง แม้จะค่อยๆ ทำโดยละม่อม ย่อมกระทบกระเทือนวงการ ธนาคารเป็นธรรมดา และในบางกรณี เมื่อศูนย์ตุ๊ดเป็นธนาคาร เงินซึ่งอยู่ ในมือประชาชนและวงการธุรกิจทั่วไป ย่อมได้รับความกระทบเทือนมากกว่า จำนวนที่ถูกดูดเข้าคลังหลายเท่า ผลของเรื่องนี้พูดง่ายๆ คือ จะทำให้ เงินฝืด กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยทราบตระหนัก ในข้อนี้ดีอยู่ และมีข้อดำริป้องกันแก้ไขอยู่แล้ว หวังว่าจะเป็นโอกาสให้รัฐบาล ได้จ่ายเงินเพื่อการพัฒนาได้มากขึ้น เป็นประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โกล้โกล

2) สุภาชิตโบราณที่ว่า “วัวหายแล้วล้อมคอก” นั้น แปลได้เป็นสองนัย นัยหนึ่งตัดพ้อต่อว่า ว่า ทำไมจึงไม่ล้อมคอกก่อนวัวหาย อีกนัยหนึ่งแนะนำว่า เมื่อวัวหายไปแล้ว ให้ล้อมคอกเสีย เพื่อไปตามวัวเก่าพบ หรือหาวัวใหม่ได้ วัวจะได้ไม่หายอีก จะแปลในสำนวนไหน ดีทั้งคู่ แต่นัยที่สองนี้ เหมาะกับ สภาพปัจจุบันของเรา หมายความว่า เมื่อวัวหายไปแล้ว เพียงแต่ไปตามคืนมา ตกเป็นของเจ้าของบ้านทันทีเท่านั้น ไม่พอ ต้องล้อมคอกด้วย มิฉะนั้นขโมย

ใหม่จะรู้ค่า การล้อมคอกจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่จะต้องคอยดูต่อไป แต่ถ้าเผชิญเวลาล่วงเลยไปนาน ปรากฏว่า คอกวัวเงินราชการลับก็ไม่มีล้อม คอกวัวแห่งความชอบธรรมในการประกอบการค้า การอุตสาหกรรมก็ไม่มีล้อม คอกวัวแห่งความชอบธรรมในการประมุข หรือทำสัญญารับเหมา กับรัฐบาล ก็ไม่มีล้อม ทำให้ไม่สามารถคุ้มกันผลประโยชน์แห่งสาธารณชนได้ ถ้าเป็นเช่นนี้ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ น่าจะขออาสาทำการวิจัยถึงสาเหตุที่ไม่มีคอกล้อม ในเมื่อควรจะมีคอก จะวิจัยเรื่องลักษณะของคอกที่ดี และน่าจะเลยวิจัยไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนที่ควรล้อมคอกกับคนนอกคอก และโดยที่เห็นว่า คอกเป็นเรื่องสำคัญ ก็อาจจะวิจัยเลยไปถึงคอกอย่างอื่นด้วย เช่น คอกหมู หรือคอกประปา เป็นต้น

ท่านผู้เป็นประธาน และสมาชิกผู้มีเกียรติของสมาคมธนาคารไทย เรื่องของคนบดนี้มีมาก จะกล่าวให้ยืดยาวไปในที่นี้ ก็ใช่ที่ ผมใคร่ขอหวนกลับมา กล่าวถึงงานเลี้ยงค่ำวันนี้ ว่าในนามของแขกผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญมาทั้งหมด ขอขอบพระคุณในเมตตาจิตของสมาคม ทำให้แขกทุกคนมีความสำราญเบิกบานใจ เริ่มตั้งแต่เมื่อได้รับบัตรเชิญ ก็ตื่นตื่นรู้สึกสนุกล่วงหน้า มาถึงตอนย่างเท้าเข้าบริเวณงาน จนกระทั่งถึงปิดรายการ สนุกสนานตลอดเวลา ขอขอบพระคุณ

ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษ ผู้ได้รับเกียรติเป็นแขกในงานนี้ ผมขอเชิญชวนท่านได้โปรดลุกจากที่นั่ง และดื่มเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแห่งสมาคมธนาคารไทย.

ADDRESS

By **Dr. Puey Ungphakorn**

Governor of the Bank of Thailand

At the Annual Dinner of the Thai Bankers Association

Wednesday, 10th February 1965

Tonight provides a special occasion for rejoicing. For this is the first time that a Dean of Economics has been given the opportunity to participate in the Annual banquet of the Thai Bankers Association. Economic welfare depends on both scientific progress and practical experience. Those in the academic discipline must consider it their duty to teach, to train and to do research to the best of their intellect; whereas practical people like the bankers should use their experience and knowledge to guide scientific endeavours. The Economics Faculty will serve the banks with scientific knowledge and will produce qualified men and women for the banking service; and we hope that the Banking community will encourage us in this work with financial and other support. In this way we can expect progress in both science and practice.

Mr. Chairman, having given the floor to the Dean of Economics, University of Thammasat, I hope you will now permit me to present you with some results of our research in the field of banking.

Recently, the Police Department was reported to have told all Police ranks to watch over and protect public decency, especially in places commonly called night-clubs. The Thammasat Economics Dean became interested and decided to investigate the similarity and difference between night-clubs and commercial banks. Our investigation led to the following Thesis, namely: **“Banks are not night-clubs and should not be run in**

the same manner as night-clubs. The supporting arguments, in short, are as follows:

- (1) Night-club performers when stripping, strip from themselves; and this has the effect of teasing and exciting the public; in the case of banks, stripping when done, is usually from outsiders in the region of their purse: the public, as a result, is excited, but not amused.
- (2) Night-clubs are usually set up and operated under the protection of big people of high rank. For commercial banks, rank is not relevant; honour is essential. In some cases, rank and honour may not go together.
- (3) Protected night-clubs and protected banks have one similarity, namely, the very protection works against proper supervision and effective legal control in both cases. Protection inspires fear and intimidation in the hearts of police constables and central bank Governors alike.

From this research, the Economics Dean moved on to another subject for study: “The difference between a commercial bank Board and the Minister’s Parliamentary Secretary”. The interesting argument is as follows: We all know that the Minister’s Secretary is a political appointment; upon the resignation or death of the Minister, the Secretary is consequently changed. We ask ourselves whether a Bank Board should really follow the fate of any politician, and if it actually does so, what good or bad effects will be borne by the banking system and public administration. This is worth profound thinking and clear statement.

During the past year I was also appointed to be a member of a

Committee which has something to do with the sum of 622,743,420.73 Baht. I must not talk too much about the work of this committee, lest the awaited White Paper lose its spiciness. But a total silence on this subject might disappoint some of you, I will therefore refer to two points.

1) Legally, that 622,743,420.73 Baht has become government property since 20th November last year. In practice, the Ministry of Finance is transferring those assets gradually. Pumping so much money into the Treasury, however gradually, will inevitably affect the banking system. In the case where the centre of suction is a bank, the supply of money in the hands of private individuals and of business concerns will be reduced by an amount several times greater than the original amount transferred from the bank to the Treasury. In short, there will be a deflationary tendency. The Ministry of Finance and the Bank of Thailand are well aware of this danger and have considered preventive as well as remedial measures. We all hope that the Government will seize this opportunity to spend more money on development projects beneficial to the nation both in the short and the long run.

2) The English may talk about horses and stable doors; our Thai proverb, literally translated, means "Bull lost, then put up fence". This may be interpreted in two ways. It may have a scolding connotation, asking why no fence has been built before the bull is lost. Or it may advise you to build your fence in any case, even after you have lost a bull; you may recover the old beast, or you may acquire a new one, then the fence will be there to prevent further mishaps. However interpreted, there is wisdom in the proverb. But its second meaning is appropriate to our present situation. When you have lost your bull, it is not enough to recover it, you must put the fence up, before the new robber acts. We must watch and see whether any fence will actually be built or repaired. But if, after a long period of time, we see no fence to protect the bull of secret

service money, no fence to protect the bull of decency in trade and industry, no fence to protect the bull of decency in public biddings and government contracts, if public interest and economic morality is left too long exposed to known or unknown assailants, then the Faculty of Economics, Thammasat University should conduct proper research into the question why there is no fence where there obviously should be one; what are the characteristics of a good fence; what is the relationship between those who should but do not build fences, and those who like to be without fences. And since the subject of fences is a very important one, given the opportunity, we perhaps should extend our investigation to cover fences for pigs, fences for water supply and other things.

Mr. Chairman and members of the Thai Bankers Association, you can see that the Dean is apt to be loquacious; let us return to tonight's banquet. On behalf of all the guests, I would like to thank the Association for your kindness and hospitality. We all enjoy being your guests, and the enjoyment starts with anticipation on receiving the invitation, and is realised all through the party tonight. We are grateful to you.

My fellow guests, please join me in drinking to the Prosperity of the Thai Bankers Association.